

Op reis (1)

Een beroep is iets waarvoor je eerst iets moet leren – met die gedachte groeide ik ooit op. Onze geachte Grote Van Dale vindt eveneens dat je er iets voor moet doen; bij het lemma ‘beroep’ staat dan ook onder lid vier: ‘maatschappelijke werkring waarvoor men de vereiste bekwaamheid en/of bevoegdheid heeft verkregen’. Hoe je die bekwaamheid en/of bevoegdheid dan verkrijgt, wordt niet vermeld.

Ik wil u daarom laten meereizen naar het land van mijn dromen: Boekvertalersland.

Wat neem ik mee?

Onze reis begint bij de huidige [Vertaalacademie](#) in Maastricht. Ergens in de jaren tachtig van de twintigste eeuw begon die als de Rijkshogeschool voor Tolk-Vertalers (kortweg: de RHOTV). Dat was een misleidende naam, want uiteindelijk werd je daar opgeleid tot vertaler. Tolken zijn namelijk mensen die mondeling verwoorden wat een ander zegt; vertalers doen dat uitsluitend schriftelijk. De tolkvariant was in die tijd voorbehouden aan de Arabische tak. De opleiding heeft sinds haar bestaan veel metamorfoses en naamsveranderingen ondergaan om te kunnen voldoen aan de eisen van de tijd, en is anno 2005 opgegaan in de Hogeschool Zuyd in Maastricht. In de jaren tachtig was deze vertalersopleiding de enige in Nederland. Tegenwoordig zijn er diverse parttime- en fulltimeopleidingen, zoals de [VertalersVakschool](#), de [ITV Hogeschool voor Tolken & Vertalen](#), de [Vertol Hogeschool](#), de [master Vertalen aan de Universiteit Utrecht](#) en niet te vergeten de